

ת"פ 51665/08 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נגד שאהר בן פארס אל צבאייה ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

ה' אדר תשפ"ג
26 פברואר 2023

ת"פ 51665-08-21 מדינת ישראל נ' אל צבאייה

מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד ליטל פרץ
שאהר בן פארס אל צבאייה ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עבד
נגד הנאשם

לפני כב' השופט רון סולקן
המאשימה
נגד
הנאשם

גמר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפנינו נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- פירוק חלקים מרכיב, בניגוד לסעיף 341(ב) לחוק העונשין תשל"ז - 1977(להלן: "החוק") - (שתי עבירות);
- קשירת קשר לביצוע פשע, בניגוד לסעיף 499(א)(1) לחוק (עבירה אחת).

אישום ראשון

עובר לתאריך 15.08.21 קשר הנאשם קשר עם שלושה אחרים, אשר זהותם אינה ידועה במידוייק למאשימה (להלן: "האחרים") לעשות פשע, בכר שקשרו ביניהם להגעה לעיר דימונה, לפרק מרכיבים ממיריים קטליטיים ולגנוב אותם.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, ביום 15.08.21 בשעה 01:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם יחד עם האחרים לרחוב עמנואל מורנו 19 בדימונה, ברכבת מסוג טויטה ל"ז 17-63-535-23.

במ�ם האמור לעיל, פירק הנאשם בצוותא חד עם הממיר הקטלייטי מרכיב מסווג סובארו ל"ז 23-567-27 השיר לבג' מיטל ברוך (להלן: "המתלוננת").

עמוד 1

במה שקדם למתואר באישום הראשון, באותו התאריך, בשעה 02:05 או בסמוך לכך, ברחוב עמנואל מורנו 15 בדימונה, פירק הנאשם בצוותא חד א עם האחרים ממיר קטלייטי מרכב מסווג טיוויטה קווללה לי'ז 35-557-70 המופיע השיר לגבי עדנה אבטבול (להלן: "הმთლონთ 2").

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום (כא/1), והנאשם הורשע, על סמך הודהתו, בעבירות שבכתב האישום המתוקן.

הנאשם נשלח להערכת שירות המבחן למבחןם ולאחר קבלת התסקיר - טענו הצדדים לעונש.

במועד שמיית פרשת העונש, עטרה ההגנה להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ובית המשפט נעתר לבקשה זו. אולם, הנאשם לא התיצב לראיון אליו זומן.

במועד שנקבע לשימוש גזר הדין, הודיעו ההגנה, כי הנאשם לא התיצב אצל הממונה על עבודות השירות כיוון שעבר תאונת דרכים וביקשה הזדמנות נוספת להפנות את הנאשם לממונה.

ביום 08.01.23, הוגשה הودעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, לפיה, הנאשם התיצב ללא המסמכים שהתקבש להביא עמו מבואד מועד. לפיכך, הודיע הממונה, כי אין בידו לעורר חוות דעת בעניינו של הנאשם.

בית המשפט הורה לצדים לטעון לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, במעמד הדיון, הצהרות של נפגעות העבירה. אולם, בהיותן בלתי קריאות, אפשר בית המשפט לتبיעה להגישן פעם נוספת מערצת נט המשפט. בשל תקללה, הוגשה הצהרה אחת פעמיים, והתבקשה בהברת התביעה. התביעה הגישה בשנית את הצהרות נפגעות העבירה, המקוריות, בכתב ידן של המטלוננט וכנן הצהרות מוקדמות.

הגב' מיטל ברוך - המטלוננט באישום הראשון - שיתפה, כי הממיר הקטלייטי נגנב מרכבה במהלך תקופה החופש

הגדול, כאשר רכבה הושבת, נאלצה להתניע בכל פעם באמצעות מוניות, עם ארבעה ילדים קטנים, בהם תינוקת בת מספר חודשים. לדבריה, היא מתגוררת בשכונת השחר בדימונה, שכונה שכרגע ועדנה בפיטוח, لكن יש צורך לצאת מהזע לשכונה לצרכים שונים, וכל נסעה במונית עולה כ-20 ל'. כן, שיתפה, בוגר לקשי להתניע במוניות עם סלק ועגלות, אשר לא ניתן להשאיר ברכב,ऋיך כל פעם לפרק אותם ולהעבירם בין מוניות. בנוסף, שיתפה, כי כאשר הגיעו לרכבה עם ילדיה, כונגנבו המmir, עשה הרכב רעש מפחדים והוא מפזרקים חלקיים מסביב לרכב, דבר שהל치ץ אותה ואת ילדיה, אשר מפחדים מזו יום שהוא "יבואו שוב גנבים". לדבריה, לאור גיבת המmir הקטלי, הרכב שלא הושבת לתקופה לא מבוטלת. לדבריה, זו הפעם השנייה בה את שהמmir הקטלי ניגב מרכבה, וכיון שמדובר ברכב משנת 2002, לא ניתן עוד להשיג חלק זה.

הגב' עדנה אבטבול - המתלוננת באישום השני - שיתפה, כי הגיעו מנתניה לדימונה, יחד עם בעלה, נכה בשיעור 100%, על מנת לסייע לבתיהם, אם חד הורית, בטיפול בילדיה. ביום שלאחר הגיעו לדימונה, כאשר לקחה את הננדן האربعה למסגרת וקשרה אותו בכיסא הבטיחות, רכבה עשה רעש חזק וממחיצים, היא חילצה במהרה את הננדן והתרחקה מהמכונית, בשל חששה, כי המכונית עומדת להתפוצץ או להישרפף. לדבריה, בשל מעשי הנאשם, במקומם לבנותם עם ננדיה ולסייע לבתיהם לשמור עליהם, היא "בילהה" בטלפוןם לגורמים שונים כגון ביטוח, שמא, חברות גיריה, מילוי טפסים וכחוצה מכון, בעלה והיא לא היו יכולים לשוב לננתניה כיון שלא היה להם רכב. לדבריה, בעלה והיא נאלצו, לבסוף, לשוב לננתניה באוטובוסים מדימונה, והדבר הקשה מאוד על בעלה, אשר כאמור הינו נכה בשיעור 100% ומתקשה בנידות. המתלוננת שיתפה בדבר מפח הנפש שחוווה והנזקים הממוניים שנגרמו לה. עוד שיתפה, כי מאז האירוע, חוששת להגיע לדרום עם רכבה, וכך, השאירה את בעלה לבד בננתניה והגיעה לדרום בתחום ציבורית.

ההגנה לא הגישה ראיות לעניין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בעניינו של הנאשם הוגש תסجيل המפרט את נסיבותיו האישיות, בן 21, רוק, מתגורר עם משפחתו בתל שבע.

לדבריו, סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודה בוגרת.

ביחס לעבירות דנן, הודה הנאשם באופן חלקי במיוחס לו. לדבריו, היה נתן במצבה כלכלית, ובאותה העת פנו אליו מספר אנשים, לו היכרות שטחית עםם, והציעו לו סכום כסף בתמורה לכך שהם ישתמשו ברכבו והוא יסייע להם.

בהמשך, נסעו יחדיו לדימונה בשעות הלילה, ברכבו של הנאשם, והם ביקשו ממנו להשיג בזמן שהם פירקו את חלקו הרכב, אך לדבריו, הוא לא השתתף בפирוק אלא רק השגיח. כאשר הגיעו המשטרה, אותם אנשים ברחו והוא נעצר.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אדם צער, בראשית דרכו, אשר עושה שימושים לנוכח אורך חיים תקין. שירות המבחן הציע לנายนם לעבור הליך טיפול, והוא נתן הסכמתו לכך.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מביע קושי בהבעת יציבות תעסוקתית.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו מבין לעומק את השלכות מעשיו, חומרתם והסקנות הטמוןות במעשיים אלו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מצמצם את חלקו, מפחית מחומרת העבירות ומתקשה לऋת אחריות.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל נטייה לנגררות ודפוסיםILDOTIM.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נעדר מערכות תמייה ודמויות סמכותיות, ולא טיפול, קיים סיכון להתנהגות עוינת חוק בתחום הרכוש.

שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות והטלת צו מבחן למשך שנה, על מנת שיוכל להשתלב בהליך טיפול.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעונה לעונש בכתב (ת/1) והשלימה אותו על פה.

התביעה טענה, כי עבירות הרכוש בכלל וUBEIROT של גניבת ממיר KETLITI מרכיב בפרט, הפכו למכת מדינה, וכי מעשי הנאשם פגעו בערכים של הגנה על בטחונו; רכושו; ופרטיו של האדם.

התביעה טענה, כי ממיר KETLITI היו חלק עיקרי וראשי ברכב, ובludeio לא ניתן לעשות שימוש ברכב, וכי ערך המטען המופק מהממירים הקטליטיים עולה על ערכו של זהב, כך שהרווח מעבירות אלה גדול. הנזק לנפגעי העבירה מגען לאלפי שקלים.

התביעה טענה, כי מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשה ללכוד את העבריין, ומכאן, שיש צורך בענישה מרתיעה, אשר תהפוך את העבירות ללא כדאיות.

התביעה טענה, כי העבירות נעברו בצוותא, תוך תכנון מוקדם והצטיידות בכלים מתאימים. העבירות נעברו באותוليل

בשני כל רכב השיכים למתלונות שוניות, דבר המעיד על מעורבות בפעולות עבריינית.

התביעה טענה בנוגע לנזקים שנגרמו מהעבירות.

התביעה הפנתה למסקירה שירות המבחן למבוגרים וטענה, כי הנאשם מפנים את חומרת העבירות והוא נוטל אחריות מלאה על מעשיו, ו עבר את העבירות מתוך בצע כסף.

התביעה עתרה למתחמי ענישה כדלקמן:

• בגין האישום הראשון (הכולל גם את העבירה של קשר רפואי לשימוש) - מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 20 חודשים מאסר בפועל;

• בגין האישום השני - מתחם ענישה הנע בין 9 ועד 18 חודשים מאסר בפועל.

התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בחלוקת התחثان של כל מתחם, אך לא בתחום ממש, ובמצטבר זה זהה.

עוד עטרה התביעה, להשיט על הנאשם מותנה ארוך ומרתייע; קנס; פיצויים משמעותיים למתלונים; פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ההגנה טענה, כי היא מתנגדת בתוקף למפורט בהצהרות נפגעי העבירה וטענה, וכי היה מקום להגיש חוות דעת שמאו או מומחה.

ההגנה טענה, כי התביעה בטיעונה "השחירה" את הנאשם.

ההגנה טענה, כי לא הוגשו חשבונות אודות תיקון כל רכב.

ההגנה טענה, כי לא הוגשה חוות דעת מטעם המשטרה בדבר הייקף עבירות גניבת ממירים קטליטיים.

ההגנה טענה, כי לא הוגשה כל ראייה בנוגע לכך שהמתلون באישום השני הוא נכה ובהיעדר בסיס ראוי, יש להתעלם מטענה זו.

ההגנה טענה, כי בשל סמיכות העבירות, אשר נערכו באותו הלילה, יש מקום לקבוע מתחם ענישה אחד.

ההגנה טענה, כי חלקו של הנאשם הסתכם בתצפית והוא לא פירק את החלקים מהרכב.

ההגנה ביקשה לייחס משקל להודאותו של הנאשם באשמה ולנסיבותו האישיות.

ההגנה טענה, כי לאחרונה התחיל הנאשם לעבד במפעלים מכתשים והוא נעדר הרשות קודמות.

ההגנה טענה, כי הנאשם פעל ללא שיקול דעת על רקע מצוקה כלכלית ובעצם שודל על ידי אחרים לעבר העירות.

ההגנה טענה, כי שירות המבחן לא שילב את הנאשם בגל שהוא מהמזר הבדויאי.

ההגנה טענה, כי פניו של הנאשם לשיקום ויש לחרוג ממתחם הענישה.

בדבשו الآخرן של הנאשם מסר, כי הוא עשה טעות והוא מצטער.

דין והכרעה

עבירות של גרים נזק לרכב, בין אם על ידי פירוק חלקים ובין אם בדרך אחרת, פוגעות בתחושת הבדיקה האישי של האזרח ובקנינו. עבירות אלה מחיבות ענישה ממשמעותית, בעולם המעשה, על מנת להרתיע את עוברייה.

המדובר בעבירות הנעבירות בשום שכל וכרכות בתכנון מוקדם; ה策ידות בצד מתאים; ידע ומימוננות.

עבירות מסווג זה נuberות כiom על ידי מי שעיסוקם בכך, כשהם באים למקום מצידים בכלים מתאימים, באביזרים ייעודיים, ומכאן גם - בהכרח המדווח בעבירות הנעבירות לאחר תכנון מוקדם.

במקרה דנן, מדובר בקבוצת עבריין, אשר קשרו קשר ותכננו העבירות מראש. הנאשם, תושב העיר תל שבע, הגיע עם במיוחד לעיר דימונה, במטרה לפרק ולגנוב ממירים קטלתיים מרכיבים, כשבמקרה הנוסף פרצו לכל רכב וಗנבו רכוש מתוכו (יצוין, כי הפרטים שמסר הנאשם בשירות המבחן, לפיהם הזמן לקבוצה שאינו מכיר את חבריה - אינם תואמים את ההגינן ואת נסיון החפים, כשהנהם היה בעלי של הרכב עמו נסעו לעיר דימונה ומכל מקום - אינם תואמים את העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן והמוסכם, שהוגש במסגרת ההסדר).

חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם מצב בו פורעי חוק יהפכו את קניין הציבור להפקר ויפגעו בתחושת הביטחון של הציבור, ובוודאי לא יכולה להשלים עם מצב בו אוטם פורעי חוק נוקטים באליםות לפני גורמי אכיפת החוק.

לא בצד, ראה החוקן לייחד לעבירות אלה סימן נפרד - סימן ה-1 - במסגרת פרק העוסק בעבירות הרכוש (פרק י'א) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977. בסימן זה, הוחמרו העונשים בגין עבירות הנעבות לפני כל רכב, אשר סוגם כעבירות **מסוג פשוט**, חלף העבירות המקבילות לפני הרכוש באופן כללי, מרביתן מסווגות כעונן. קביעה זו של החוקן - מן הדין שתבוא לידי ביטוי גם בקביעת הענישה בפועל.

חשיבות לציין, כי פירוק ממיר קטלימי מרכיב משבית כלל את הרכב, **כשפעמים רבות**, איןידי בעלי הרכב לאות את מקומו **התקלה**, ובנוספּ - נזק זה אינו בהכרח מכוסה על ידי חברות הביטוח. עוגמת הנפש הרבה הכרוכה בעבירות אלה, שהיא הרבה מעבר לעבירות אחרות של פריצה לכלי רכב או גנבה מתוכם, וכן התקופה בה נמנע מבעלי הרכב לעשות בו שימוש - מן הדין שתתקבל אף היא בידי עונישה.

סקירת מדיניות הענישה הנווגנת

טרם תובא סקירה של ההחלטה, יודגש, כי יש לעורר את השינויים וההתאמות הנדרשות, שכן, יש לתת את הדעת גם לסוג הנזק שנגרם ולסוג החלקים שפורקו מהרכב, כפי שפורטו לעיל.

רע"פ 1705/22 **אלצראעה נ' מדינת ישראל** - המבוקש הורשע, יחד עם אחרים, על פי הودאותו בכתב האישום המתוון בכר שקשרו קשר לביצוע פשע, בכר שתוכנו לגנוב מצברים ממשאיות, הגיעו למשאית חונה, ממנה פירקו וגנבו שני מצברים. בנוסף, שברו את חלון הנהג, וגנבו מהמשאית ג'יק הידראולי ושני ארగז'י כלים. במועד אחר, המבוקש והנאשם 1 הסיגו גבול בכר שפרצו אל חניון משאיות, ופרצו לאחת המשאיות בכר שברכו את חلونה, ופירקו וגנבו בין היתר, שלט ומוחשב מנוף, וכן סלקטור הידראולי. בית משפט השלום העמיד את מתחם הענישה כר שינווע בין 12 ועד 30 חודשי מאסר בפועל. על המבוקש נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל; מסר על תנאי; קנס בסך 3,000 ל' ופייצוי בסך 3,000 ל'. ערעוו של הנאשם לבית המשפט המחויז וכן בקשה רשות ערעור לבית משפט העליון - נדחו.

ת"פ 12-20-4804 **מדינת ישראל נ' ابو צולב** - הנאשם הורשע, על פי הודאותו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשרית קשר לביצוע פשע; חבלה בمزיד לרכב; ניסיון לחבלה בمزיד לרכב; פירוק חלקים מרכב; ניסיון לפירוק חלקים מרכב. על פי עובדות כתב האישום המתוון, קשר הנאשם קשר עם אחר לגנוב ממיריים קטליטיים. הנאשם פירק וגנב 11 ממיריים קטליטיים וניסה לגנוב שני ממיריים קטליטיים אך נטאש בשעת מעשה ונעצר. בית משפט השלום בכפר סבא קבע מתחם ענישה הנע בין 3 עד 5 שנים מאסר בפועל.

ת"פ 21-01-32523 **מדינת ישראל נ' צאנע** - הנאשם הורשע, על פי הודאותו במסגרת הסדר טיעון, ב-3 עבירות של קשרית קשר לביצוע פשע; 5 עבירות של פירוק חלקים מרכב; עבירה של החזקת נכס חשוד בגנוב. בהתאם לעובדות כתב האישום, קשר הנאשם קשר עם אחר לפרק ממיריים קטליטיים מכל רכב מסווג סובארו אימפרזה, ובחלק מהמקרים, אף פירקו וגנבו אגוז וחישנים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 19 ועד 37 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 21-01-2330 **מדינת ישראל נ' אלרביעי ואח'** - הנאים הורשו, על פי הודאותם במסגרת הסדר טיעון, בכר שהגיעו לעיר באר שבע, פירקו וגנבו ממיר קטלימי מרכב. בנוסף, פרצו לרכב אחר וגנבו ממנו ארגז כלים.

כאשר הגיעו משטרת למקום, הכה הנאשם 1 את השוטר בידו. מותב זה נutter לעתירת התביעה לעניין מתחם העונשה, אך שבעינויו של הנאשם 1, נקבע מתחם הנע בין 14 ועד 24 חודשים מאסר ואילו בעינויו של הנאשם 3, נקבע מתחם העונשה הנע בין 12 ועד 24 חודשים מאסר. מותב זה הבHIR בגזר דין, כי מדובר במתחמי עונשה מקלים ביתר, אשר אינם משקפים את חומרת העבירות ואת עוגמת הנפש שנגרמה למTELוננים. באותו מקרה, גזרו עונשי מאסר בני 12 ו- 14 חודשים.

ת"פ 21-03-10754 **מדינת ישראל נ' אבו רקייק** - הנאשם הורשע, על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בכך שפרץ לרכב וגבב ממנו מגבה (ג'ק), ובנוסף, פירק וגבב שני ממירים קטלוניים משנה רכבים. מותב זה קיבל את מתחם העונשה אליו עטרה התביעה והעמידו, אך שינווע בין 16 ל-30 חודשים מאסר, תוך הבירה, כי מדובר במתחם מקל.

מן הכלל אל הפרט, במקרה דנן, אכן המذובר בהתארכנות עבריתית, מוקפת, מתוכננת, ה策ידות מראש בצד נדרש לפירוק ממירים קטלוניים ולפריצה לרכב.

הנזקים שנגרמו מעשי הנאשם הם ממוניים ונפשיים, מעבר לכל, פוגעים פגיעה קשה בתוחשת הביטחון של הציבור.

מאז שניתנה ההחלטה שהובאה לעיל, הוגשו כתבי אישום רבים נוספים בגין עבירות דומות, אך שיקם צורך של ממש להחמיר בעונשה ולהרטיע העבריים הפוטנציאליים.

בטרם יקבע מתחם העונשה, יש לבדוק, האם מתקיים הקשר ההדוק בין העבירות השונות, ולבוחן האם הן עלות לכך מסכת עבריתית אחת (ע"פ 4910/13 **ג'ابر נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים)).

ההגנה טענה, כי יש לראות בכלל האירועים מחלוקת אחת ולבסוף מתחם עונשה אחד, בעוד התביעה עטרה למתחמי עונשה שונים.

במקרה דנן, נבערו העבירות, אשר הינן מאותה המआירה, באותו הלילה, באותו הרחוב בעיר דימונה.

מכאן, שמדובר הקשר ההדוק בין האירועים, ובית המשפט מוצא לקבע מתחם עונשה אחד בגין אירוע כתוב האישום, אך שינווע בין 16 ועד 30 חודשים מאסר בפועל.

קביעת העונשה הספציפית בתוך המתחם

מעשיו של הנאשם מלמדים על אנטי חברתיות מובהקת וכשל ערכי חמוץ.

הנאשם נשלח להערכת שירות המבחן למבוגרים, וקצינת המבחן התרשמה, כי הנאשם נוטל אחריות חלקית על מעשיו. עוד צוין בתסקיר, כי הנאשם לא הבין לעומק את חומרת מעשיו וההשלכות שלהם.

تفسיר שירות המבחן למבוגרים המליך על ענישה בדרך של עבודות שירות, אך בית המשפט סבור, כי המלצה זו, אינה משקפת את חומרת העבירות ואת הנזקים שנגרמו למתלווננות מעשיו הנאשם.

לזכות הנאשם, תילך הודהתו באשמה, גם, שנטילת האחריות הייתה חלנית.

עוד לזכותו, היעדר אינדיקציה על הרשעות קודמות או הסתמכות נוספת לאחר אישום כתוב אישום זה.

麥כלול הנسبות מצביע על ענישה ברף התחתון של מתחתם הענישה.

כמובן, מוצא בית המשפט להטיל מאסרים מותנים מרתייעים, לבסוף הנאשם לעבר שוב עבירות דומות.

פסקת רישון נהיגה

כאמור לעיל, קשר הנאשם עם אחרים על מנת לפרק ממיריהם קטליטיים, ולשם כך, הסטייע ברכב על מנת להגיע לעיר דימונה, שם עבר את העבירות.

סעיפים 35, 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961, מסמיכים את בית המשפט לפסול רישונו של מי שעבר עבירה תוך הסטייעות בכלי רכב מנوعי.

איש מאתנו לא היה מעוניין להיתקל ברכב הנהוג על ידי הנאשם כשהוא נושא לעבר עבירות או מסתלק ממוקם העבירות ואין צורך להזכיר מיללים על פוטנציאל הסיכון הנובע משימוש ברכב מנועי לצורך עבירות, כלפי עובי דרכ תמיימים.

בנסיבות אלה - ראוי להרחיק את הנאשם מנהיגה ברכב מנועי לתקופה לא מבוטלת.

עיצומים כספיים

בית המשפט מוצא לקבל עתירת התביעה להטלת עיצומים כספיים מרתייעים על הנאשם, בדמות קנס וכן פיצויים לנפגעים

העבירה. מעשו של הנאשם מחייבים גם פיצויי הולם, שייהי בו משום הכרה בנזקם ובאובדן תחושת הביטחון האישיתו נפגעי העבירה - אזרחים תמים, שרכbam נפרץ ונגנב ממנו רכוש, או פורקנו ממנו חלקים.

בנוגע לפיצוי לנפגע העבירה נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העבריין אינה בעלת משקל כלשהו בעת שומתו והטלתו. זאת, בשל הנימוקים הבאים:

פיקוי נפגע העבירה מהוות סעד בעל אופי אזרחי במסגרת ההליך הפלילי. ראו רע"פ 2976/01 **אסף נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(3) 418, שם הגדרו כב' השופט מ' חישן, בלשונו הציוירית, כ"ברבוון בין ברוחזונים".

בהתאם סעד בעל מאפיינים אזרחיים, נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העבריין אינה נתון בו על בית המשפט להתחשב בעת שומת הפיצוי. זאת, כשם שבhallin אזרחי, לא היה בית המשפט מתחשב בכך, לו היה העבריין נתבע על ידי נפגע העבירה. ראו ע"פ 5761/05 **מנדלאו נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

היקף הפגיעה שנגרמה למתלוננים במקורה דן, האחת - נאלצה להתנייד עם 4 ילדים קטנים, לרבות תינוק, עגלות ו"סלקל", תקופה לא מבוטלת, באמצעות מוניות, על כל אי הנוחות הנלוות לכך וכפי שסייע בהצחרתה - לצדיה חוויםECHOT עד היום. הייתה זו הפעם השנייה בה נפגעה מאותן עבירות ולמעשה - בפעם זו לא עלה בידה להשיג את החלק הנדרש לתקן הרכב, בהיותו רכב ישן, קר שהלכה למשעה - השבית הנאות את הרכב כלל; השנייה - נאלצת להתנייד מהעיר דימונה לננטניה בתחום ציבורית, ומАЗ נמנעה מלהגיע לאזור הדרום עם בעלה בשל נוכתו, מה שגרם לפגיעה ביכולת התנועה שלוacadם נכה ובאפשרותו להגיע לראות את נכדיו!

פגיעה אלה מצדיקות השתת פיצוי ממשמעותי, שייהי בו כדי לבטא את הכיעור הנלווה לעבירות, בניסיבותהן, ולהיטיב, וכן במידת מה, את הנזק שנגרם למתלוננים.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בתסקיר שירות המבחן; עיין בפסקה; שמע דברו האחרון של הנאשם - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

- א. 16 חודשים מאסר בפועל, בניקי ימי מעצרו בתיק זה בלבד, על פי רישומי שב"ס;
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו של הנאשם וה廷אי - שהנתאים לא יעברו עבירה בנגדו לחוק העונשין, תש"ל"ז - 1977, פרק י"א, שהוא מסוג פשע;
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו של הנאשם וה廷אי - שהנתאים לא יעברו עבירה בנגדו לחוק העונשין, תש"ל"ז - 1977, פרק י"א, שהוא מסוג עוון;

- ד. קנס בסך 8,000 ₪ או 75 ימי מאסר תמורה;
- ה. פיצוי למתלוננת באישום הראשון בסך 8,000 ₪;
- ו. פיצוי למתלוננת באישום השני בסך 8,000 ₪;
- ז. הकנס והפיצוי ישולמו ב-24 שיעורים רצופים ושוויים, החל מיום 15.04.23 ובכל 15 לחודש העוקב. לא עובר אחד התשלומים בזמן - תועמד היתרה לפירעון מיד;
- ח. באחריות התביעה להעביר לזכירות בית המשפט, בתוך 14 ימים מיהום; את פרטי המתלוננים. המזכירות תעקוב;
- ט. פסילה בפועל מחייב או מהחזק רשות נהייה לרכיב מוגן למשך שנה וממחזה החל מיום שחררו ממאסר. על הנשם להפקיד רשותו בזכירות בית המשפט ביום העבודה הבא שלאחר שחררו ממאסר. הובהר לנאם, כי כל עוד לא הופקד הרשות - יהיה פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;
- י. פסילה מחייב ומהחזק רשות נהייה לרכיב מוגן בת 6 חודשים על תנאי. תקופת התנאי - למשך 3 שנים מסיום הפסילה בפועל.

בשלוי גזר הדין, בדיון היום טען הסניגור, כי הנשם סובל מנוכחות. הגם שלענין זה לא הוגש במסמכים במסגרת פרשת העונש, ואף כתע לא הוצגו מסמכים מאמתיים, למעט אישור המל"ל על תשלום קצבה, חזקה על גורמי שב"ס, כי יידעו ליתן המענה למצוות הרפואי של הנשם, והנשם יבוא לפני גורם רפואי מתאים עם מאסרו.

הנשם יתייצב לריצוי עונשו כתע.

הודעה זכות ערעור.

ניתנה היום, ה' אדר תשפ"ג, 26 פברואר 2023, במעמד הצדדים.